

286: Oy Kullanan İçin zr Olan Milletvekili, Polis, Asker İçin Niye Olmuyor?

Tarık Ebu Abdullah

8 Aėu, 2017

<https://ilimvecihat.com>

SORU

Es-selamu aleykum 1- Bizler akide olarak, oy kullanmayı küfür ameli olarak görüyor fakat oy kullanan halkı umumen tekfir etmiyoruz yani cehaletlerini mazur görüyoruz. Fakat meclisteki yada kolluk kuvvetlerindeki insanları umumi olarak tekfir ediyor ve onların cehaletlerini mazur görmüyoruz. Bunun sebebi nedir oy kullanan halkı umumen tekfir etmemiz gerekmez mi? Cehaletleri mazur ise meclistikilerin de cehaleti mazur olmaz mı? 2- Demokrasi için silahlanıp savaşıyan bir grup ile Şeriat için savaşıyan bir grup fiziki olarak -daha azılı kâfire karşı- birlikte hareket edebilir mi? 3- Şeriatı savunan guruplar siyaseten Demokratik ülkelere yada demokratik diğer guruplara "kardeş, dost, yanınızdayız, destekliyoruz" gibi lafızlar kullanması caiz midir? Saygılarım ile Allah sizlerden razı olsun.

CEVAP

Ve aleykumusselam ve rahmetullah. Hamd Allah'a mahsustur.

Muhterem kardeşim sorunda üç meseleyi sual etmişsin. Birincisi oy kullanan halk için cehalet mazeret oluyor da milletvekilleri ve kolluk kuvvetleri için niye mazeret olmuyor? İkincisi Müslüman bir taife kâfir bir taifeyle diğer kâfir bir taifeyle karşı beraber savaşılabir mi? Ve üçüncüsü Müslüman bir taifenin demokratik bir taifeyle siyaseten kardeş, dost, yanındayız, destekliyoruz gibi sözler kullanmasının hükmü nedir?

Birincisine gelince, anlayabildiğim kadar yargında bazı ölçüler birbirine karışmış. Bunun sebebi de usulde yapılan hatalardır. Dolayısıyla bu sorunun cevabı aslında usuli bir izah ister ama bu çok söz ister. Bunun için sualine kısa bir şekilde cevap vermeye çalışacağım. Kısa olmasına rağmen yine de sana yardımcı olur inşaAllah. Tevfik Allah'tandır.

Değerli kardeşim bir fiilin yargılanması akli ve şer'i olur. Akli hüküm sahih olabilmesi için akıl selim ve fıtratı bozulmamış olması şarttır. Yani akıl İslam vasfına haiz bir akıl olması lazımdır. Bununla alakalı "Akılcılık ve Türkiye Müslümanlarına Etkisi" başlıklı bir yazı yazmıştım. Dilersen oraya müracaat edebilirsin. Şer'i hüküm sahih olması için şer'i delile dayanması şarttır. Senin sualinde konu ettiğin bütün meseleler de bu babtandır, yani söz konusu fiillerin şer'i hükmüyle alakalıdır. Şer'i hüküm ise Allah (*celle ve âlâ*)'nın hitabıdır. O da ya Kur2an veya Nebevi Sünnetle sabittir. Başka bir tabirle, şer'i hükmü beyan edenler sadece ayeti kerimeler ve hadisi şeriflerdir. Şu halde bizim için önemli olan bu fiiller ve bu fiillere taalluk eden şer'i hükmün şer'î nasslarda, yani ayeti kerimelerde ve hadisi şeriflerde ne derecede beyan edilmiş olmasıdır. Bu ne demek?

Yani hükmü sual edilen fiil ayeti kerimede bizzat ve kelimesiyle zikredilmiş olması.

Veya ayeti kerimede değil ama sahih hadisi şerifte kelimesiyle zikredilmiş olması.
Veya ayeti kerimede kelimesiyle (harfiyen) zikredilmemiş ama o fiile de şamil olan veya o fiile benzer bir fiilin (manen) zikredilmiş olması.
Veya ayeti kerimede değil ama sahih hadisi şerifte manen zikredilmiş olması.
Fiil ayeti kerimede kelimesiyle zikredilmiş olması ve ona taalluk eden hüküm de delaleti vazıh ve sarih (apaçık, net, ihtimalli olmayan) lafızla beyan edilmiş olması.
Veya ayeti kerimede değil ama sahih hadiste hüküm delaleti vazıh ve sarih lafızla beyan edilmiş olması.
Ayetle ve(ya) sahih hadiste hüküm delaleti ihtimalli lafızla beyan edilmiş olması.

Her bir duruma göre fiile taalluk eden şer'i hüküm değişecektir.

Senin mazeret olarak bahsettiğin cehalet muhterem kardeşim manilerdendir. Yani sabit olmuş şer'i hükmü failine inzal etmekten alıkoyan bir engeldir. Bu da duruma göre şer'an muteber ve hükme mani olur veya olmaz. Bu kendi başına bir bahis ister. Ama cehaleti mani olarak işletmen için önce fiile taalluk eden şer'i hükmün cinsini tayin etmelisin. Buna göre cehalet mani olarak ya işler veya işlemez.

Bu çok kısa ve basit izahtan sonra sual ettiğin fiillere bir bakalım:

Şöyle diyorsun: "oy kullanmayı küfür ameli olarak görüyor fakat oy kullanan halkı umumen tekfir etmiyoruz yani cehaletlerini mazur görüyoruz. Fakat meclisteki yada kolluk kuvvetlerindeki insanları umumi olarak tekfir ediyor ve onların cehaletlerini mazur görmüyoruz. Bunun sebebi nedir oy kullanan halkı umumen tekfir etmemiz gerekmez mi? Cehaletleri mazur ise meclistekilerin de cehaleti mazur olmaz mı?"

Oy kullanmak ne kelimesiyle şer'i nasslarda, yani ayeti kerimelerde ve sahih hadislerde zikredilmiştir ve ne de hükmü tasrih edilmiştir. Yani oy kullanmanın hükmünü Kur'an'ı açıp veya bir hadis kitabını açıp yüzünden okuyamazsın. Bilakis oy kullanmanın hükmünü verebilmen için önce şu iki şeyin yapılması elzemdir:

Bir: Önce hüküm verilecek oy kullanmanın mahiyeti belirlenmesi gerekir. Zira oy kullanmanın vakıası zaman ve mekâna göre değişkendir. Oy kullanmanın mahiyeti Türkiye'de başka Pakistan'da başka. Ve oy kullanmanın mahiyeti 90'lı yılların Türkiye'sinde başkaydı bugün başkadır. Yani hüküm vereceğimiz oy kullanmanın vasıflarının belirlenmesi gerekir. Bu vasıflardan kimisi hüküm üzerinde etkilidir kimisi de değildir. Şeriatın itibar ettiği ve hükmü icbar eden vasıflar vardır ve şeriatın itibar etmediği veya itibar ettiği ama bu meseledeki hükme etkili olmayan vasıflar vardır. El mühim vasıflar temyiz edilmesi ve hüküm alacak fiilin şer'i mahiyeti belirlenmesi lazımdır.

İki: Belirlenmiş şer'i mahiyete taalluk eden şer'i hüküm konuda asıl olabilecek delillerden istinbat edilmesi gerekir. Yani başka bir tabirle, fiilden istihraç ettiğimiz etkili vasıfların şer'i delillerde hükümlerini aramaya koyulmalıyız.

Mesela oy kullanmak desteklemektir diyeceğiz. Kim kimin adına oy kullanıyorsa onu destekliyor demektir diyeceğiz. Bu oy kullanmanın esası ve oy kullanmanın hükmünü doğrudan etkileyen bir vasıftır. Bu durumda desteklemenin hükmü şer'i nasslarda nedir? Müslümanı desteklemek, kâfiri desteklemek, kâfiri Müslümana karşı desteklemek, kâfiri diğer bir kâfire karşı desteklemek vs. desteklemenin değişik hâlleri var. Bizim hüküm aradığımız oy kullanmakta desteğin mahiyeti nedir? Önce bu belirlenmesi gerekecek. Oy kullanarak Müslümanı desteklemenin hükmü başka, kâfiri desteklemenin hükmü başka, kâfiri Müslümana karşı desteklemenin hükmü başka ve kâfiri diğer bir kâfire karşı desteklemenin hükmü başkadır.

Buna ilaveten belirlenmesi gereken hususlardan ve son derece önemli hususlardan birisi de oy kullanma fiilinin doğrudan destekleme iradesine delalet edip etmemesidir. Yani misal Erdoğan lehine oy kullanan birisi "ben Erdoğan'ı desteklemek için ona oy kullanmadım" dediği takdirde bu sözün kabul edilecek bir yönü var mıdır veya Allah ve Rasûlü ile istihza ettikten sonra biz sadece vakit öldürüp eğleniyorduk diyenler gibi bir kabul yönü yok mudur? Zahir fiil ile kalbi irade arasındaki ilişki zorunlu mu yoksa değil mi? Zira kişiyi tekfir ettiğin zaman hakikatte kalbini tekfir ediyorsun. Pekâlâ, kalbini görüyor musun ki küfür üzere olduğunu söylüyorsun. Kalp bizim için gayptir. Hakkında bilgi sahibi olabileceğimiz bir şey değildir. Şu halde kalbe nasıl hükmediyoruz? Kalpleri bilen ve hiçbir kalbin Kendisine gizli olmadığı Rab Teâlâ'nın haber vermesiyle hükmediyoruz. Bunun için muayyen bir fiil şer'i nasslarda hangi açıklıkla hangi hükme bağlanılmıştır bilinmesi lazım gelir. Mesela dinde nassla sabit olan her hangi bir şeyle alay edeni tekfir ederiz. Denilse ki "göğsünü açıp, kalbine bakıp kâfir olduğunu gördün mü ki tekfir ettin" derim: Hayır göğsünü açıp kalbini gözle görmedim lakin kalbini görenin haberiyle kalbini gördüm. **"De ki: Allah, Rasûlü ve ayetleriyle mi alay ettiniz? Mazeret beyan etmeyin! Muhakkak ki siz iman ettikten sonra kâfir oldunuz."** Kalplerin halini bilen Allah (*celle ve âlâ*) zahir amel (söz) ile batın amel (Allah'ı inkâr) arasında zorunlu ilişkiyi kurmuştur. Veya amel için bir misal namazın terkidir. Namazın terki zahir bir ameldir. Pekâlâ, nasıl batın kalbin küfrüne delalet ediyor? Çünkü vahyin sahibi Muhammed (*sallallahu aleyhi ve sellem*) o ameli işleyen kalp halinden haber vermiştir ve **"Kim namazı terk ederse kâfir olmuştur"** buyurmuştur ve namazı terk etmekle kalbin inkârı arasında zorunlu ilişkiyi beyan etmiştir. Bütün söz ve ameller bunun gibidir. Şer'i nasslarda hangi mertebeye beyan edilmiş olmaları bilinmesi lazım gelir.

Görebildiğin gibi değerli kardeşim oy kullanmanın hükmünü verebilmek için birçok mesele araştırılması lazımdır. Bunun için ulema oy kullanmak hafi bir meseledir, araştırmaya muhtaç bir meseledir derler. Ve hafi meselelerde cehalet şer'an muteber bir mazerettir. Genel kaide budur. Lakin bölgenin vakıasına, ilim ehlinin varlığına ve fiilin mahiyetine göre o muayyen vakıada cehalet şer'an mani olmayabilir de.

Sonra, cehalet bu mevzuda konu olacak manilerden sadece bir tanesidir. Diğer bir mani kasıtsızlıktır. Diğer biri tevildir. Diğer biri şeriatın itibar ettiği genel maslahattır. Ve başka maniler varit olabilir. Maniler sadece dörtle kayıtlı değildir. Evet, bunlar ulemanın en çok zikrettiği manilerdir. Ama her vakıa kendi dinamiklerine göre maniler oluşturabilir.

El mühim, burada konumuz oy kullanmanın hükmü değildir. Bununla alakalı sitede çok cevaplar var. Burada konu oy kullanma fiilinin hükmü kapalı ve araştırmaya muhtaç bir hüküm olduğu ve bunun için her oy kullananın tekfir edilmemesi gerektiğini ifade etmektir.

Milletvekillerin hükmü veya kolluk kuvvetlerin hükmü ise çok daha açık ve zahirdir.

Milletvekillerine gelince, Türkiye de milletvekilliği yapanları muayyen tekfir ediyoruz. Şöyle denilebilir: "Onlar da kelimesiyle şer'i nasslarda zikri geçmiyor ve milletvekillik yapmanın hükmü de şer'2i nasslarda beyan edilmemiştir. Şu halde neye göre oy kullandaki genişliği burada işletmiyorsunuz?" Buna derim ki: Evet! Doğru milletvekilliğin hükmü şer'i nasslarda kelimesiyle beyan edilmemiştir. Bunun için Türkiye vakıasında milletvekillik yapmanın esasi ve lüzumi (ayrılmaz) vasıflarını araştırmamız gerekir. Araştırma sonucunda milletvekilliği amelinden ayrılmayan bazı vasıfları bulacağız. Bulacağımız en önemli ve ayrılmaz vasıf muhakkak milletvekillerin muşerri' yani kanun koyucu olmaları olacaktır. Bu ise nass ve icma ile İslam'dan ihraç eden büyük şirktir. Allah (*celle ve âlâ*) şöyle buyuruyor:

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ

"Yoksa onların Allah'ın izin vermediği şeyleri kendilerine dinden teşri eden (kanun koyan) ortakları mı vardır?" (Eş-Şura Sûresi 21)

Allah (*celle ve âlâ*) izin vermediği şeyleri, yani indirdiği dinin haricinde olan şeyleri kendilerine teşri edenleri (kanun olarak va'z edenleri) Kendisine ortak koşulanlar olarak isimlendirmiştir. Bu ayeti kerime kanun va'z etmenin şirk olduğunu ve kanun va'z edenlerin müşrik olduklarını tasrih ediyor.

İcmaya gelince ibn- Hazm (*rahimehullah*) şöyle der: “İncil’in hükmüyle hükmedip İslam şeriatında vahyedilmemiş bir nass ile hükmedenin İslam milletinden çıkmış kâfir ve müşrik olduğu hususunda iki Müslüman dahi ihtilaf etmez.”

Ve İmam ibn-i Kesir (*rahimehullah*) şöyle der: “Herkim Nebilerin sonuncusu Muhammed bin Abdullah’a inmiş olan şeriatı bırakıp neshedilmiş diğer şeriatlara tehaküm olursa kâfir olur. Şu halde Yasa’ya tehaküm olup onu İslam şeriatına tercih edenin hali ne olur acaba? Böyle yapan Müslümanların icmasıyla kâfir olur.”

Ve İmam ibn-i Abdulber (*rahimehullah*) bu konuda İmam İshak bin Rahaveyh (*rahimehullah*)’tan icma nakleder. İmam İshak (*rahimehullah*)’ın şöyle dediğini nakleder: “Allah (*azze ve celle*)’ye dil uzatanın veya Rasûlü (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’e dil uzatanın veya Allah’ın indirdiği bir şeyi def edenin veya Enbiyadan bir Nebiyi öldürenin kâfir olacağında ulema icma etmiştir. Velew ki Allah’ın indirdiğini ikrar eden olsa dahi.”

Teşri (kanun koyma) hakkı ve yetkisi Allah (*celle ve âlâ*)’ya mahsustur.

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ

“Hüküm sadece Allah’ındır. O Kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru din budur.” (Yusuf Sûresi 40)

Binaen aleyh milletvekilleri kendilerini Allah (*subhanehu ve teâlâ*)’ya müsavî gören ve kendilerine ibadete çağırان tağutlardır. İster İslam dinini ikrar etsinler ister etmesinler, ister bunu kendilerine helal görsünler ister haram görsünler.

Sonra, Türkiye vakıasında milletvekillerinden ayrılmayan zorunlu diğer bir vasıfta Allah (*celle ve âlâ*)’nın indirdikleriyle hükmetmemeleri bilakis Allah (*celle ve âlâ*)’nın haram kıldıklarını helal kılmaları ve helal kıldıklarını haram kılmalarıdır. İki amelde her biri kendi zatında İslam’dan ihraç eden büyük küfürdür.

Allah (*subhanehu ve teâlâ*) şöyle buyuruyor:

وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

“Allah’ın indirdikleriyle hükmetmeyenler işte onlar kâfirlerin ta kendisidir.”(el-Maide Sûresi 44)

Ve şöyle buyuruyor:

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا
لِيُؤْاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

“Nesi; (Haram aylarını ertelemek) ancak küfürde ileri gitmektir. Kâfirler onunla saptırılır. Onu bir yıl helal bir yıl haram kılarlar ki Allah’ın haram kıldığının sayısını bozsunlar ve Allah’ın haram kıldığını helal kılmış olsunlar. Amellerinin kötülüğü onlara güzel gösterildi. Allah kâfirler topluluğunu asla hidayet etmez.” (et-Tevbe Sûresi 37)

Allah (*celle ve âlâ*)’nın teşri ettiğini değiştirip haram kıldığını helal kılmalarını ve helal kıldığını haram kılmalarını küfür olarak isimlendirmiştir.

Bu vasıflar milletvekilinden asla ayrılmayan vasıflardır. Her bir milletvekili meclise girdiği zaman yasamayı kast ederek girmektedir. Yasamada laik ve Kemalist yasalara sadık kalacağını yemin etmektedir. Dolayısıyla bu konuda cahil olması asla mümkün değildir. “Biz orada hakkı ikame etmek için, iyiliği emretmek için, Müslümanlar için daha büyük zararı def etmek için bulunuyoruz” tevelleri de mani değildir. Zira bu iddianın gerçekte varlığı yoktur. Zira meclis “Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir” ilkesiyle yasama yapan bir meclistir. Dolayısıyla iyiliği emretse veya münkere mani olmuş olsa dahi bunu laik olan ve egemenliği sadece millet için ispat eden meclisin yetkisi, izni ve iradesiyle yapmaktadır. İkraha hali vardır denilse derim ki ikrah hür iradeye münafidir. Milletvekilleri ise kendi hür iradeleriyle yasama yapıyorlar. Takiyye yapıyorlar denilse derim ki takiyye sarîh küfür sözünde ve fiilinde mazeret değildir. İslam şeriatını hâkim kılma niyetleri var ancak acizler denilse derim ki acizliğin milletvekilleri için muteber bir mazeret olabilmesi için haklarında İslam vasfı sabit olması gerekir. İslamlarını bozan apaçık küfür sözleri ve fiilleri olmasa o zaman niyetleri var ancak yapmaya güçleri yetmiyor, engelleniyorlar diyebilirdik. Ancak bugüne kadar Türkiye de hangi milletvekili yemin etmeyi reddetmiştir ve buna rağmen meclise kabul edilmiştir. Ve hangi milletvekili mecliste ben İslam şeriatının hâkim olmasını istiyorum, sizler birer tağutsunuz, yaptığınız küfürdür, sizi inkâr ediyorum, benim hüküm aldığım ve boyun eğdiğim sadece Allah’tır ve O’nun şeriatıdır demiştir? Böyle olmuş olsaydı o zaman yapmak istiyor(lar) ama yapamıyor(lar) diyebilirdik. Bu hâlde acizlikleri mazeret olurdu. Lakin durum böyle değildir.

Kolluk kuvvetlerine gelince onların küfrü nassın zahiriyle sabittir. Allah (celle ve âlâ) şöyle buyuruyor:

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ

“İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Ve kâfir olanlar tağutun yolunda savaşırlar.” (en-Nisa Sûresi 76)

Ayeti kerimenin zahiriyle tağut yolunda savaşan herkes kâfirdir.

Velhasıl muhterem kardeşim, gördüğün gibi oy kullanmak, milletvekili olmak veya polis veya asker olmak her biri kendi başına değerlendirilmesi gereken konulardır. Muhakkak kesiştikleri bazı noktalar vardır lakin bu amelleri birbirine kıyaslayarak yargı neticeleri çıkarmak doğru değildir. Böylece inşaAllah birinci sualine cevap vermiş olduğumu ümit ediyorum.